Etica si tehnologie

de Episcop Nicolae Velimirovici

La origini, religia a fost maica eticii si a tehnologiei. Mai inainte de toate, religia a fost un suvoi ce izvora din adancimi ascunse, etica un rau purtator de viata si tehnologia, cu ajutorul fagaselor artei, purta apa din acest rau prin toate arterele vietii omului.

Dumnezeu i-a vestit omului legea credintei, legea purtarii si cunoasterea tehnologiei.

Cu indrumarile lui Dumnezeu, Noe a ridicat o corabie care a savarsit una din cele mai lungi calatorii din istoria navigatiei.

Prin insuflarea lui Dumnezeu, Betaleel a fost umplut de intelepciune in intelegere, in cunoastere, la tot lucrul, sa savarseasca planuri artistice pentru lucrul in aur, in argint si in bronz, si in taierea pietrelor pentru monturi, si in sculptura lemnului, ca el sa poata lucra in toate soiurile de mestesuguri. (Iesirea 31:1-11)

Asemenea, Templul lui Solomon, una dintre cele mai mari minuni arhitectonice ale vechii lumii, a fost cladit de catre oameni invatati de catre Duhul lui Dumnezeu si condusi de mana Domnului. Astfel marturisesc Sfintele Scripturi.

Dumnezeu era motivul credintei adevarate, al bunei purtari si al cunoasterii tehnologice, printre oameni.

Atunci cand oamenii il simteau neincetat pe Dumnezeu deasupra lor, in fata lor si in jurul lor, in acelasi fel cum simteau aerul si lumina, ei atribuiau si daruiau toate lucrarile tehnologice si munca lor manuala Lui, Domnul si Ziditorul lor.

Cand simtirea prezentei lui Dumnezeu s-a atenuat si vederea duhovniceasca s-a intunecat, atunci a intrat mandria in mestesugari si tehnologi, iar ei au inceput sa dea doar lor insile slava, pentru cladirile lor, pentru lucrarea mainilor si mintilor lor, incepand sa foloseasca in mod gresit munca lor – atunci umbra pierzaniei a inceput sa cada asupra tehnologiei.

Multi se plang de tehnologie.

Multi acuza tehnologia moderna de toate relele din lume.

Este tehnologia intr-adevar de osanda, sau cei care creeaza tehnologia si o folosesc?

O cruce de lemn este de osandit daca cineva rastigneste pe altcineva pe ea?

Un ciocan este de osandit daca un vecin sparge cu el capul vecinului sau?

Tehnologia nu simte binele sau raul.

Aceleasi tevi pot fi folosite pentru apa potabila sau pentru canalizare.

Raul nu vine din tehnologia moarta, lipsita de simtire, ci din inimile moarte ale oamenilor.

Constient pe deplin de prezenta lui Dumnezeu si fara de mandrie, Noe a ridicat o nava uimitoare, pentru izbavirea sa si a noii omeniri ce urma sa se nasca.

Intr-o constiinta intunecata cu privire la prezenta lui Dumnezeu, oamenii plini de mandrie au cazut de acord unii cu altii "Haidem sa ne facem un oras si un turn al carui varf sa ajunga la cer si sa ne facem faima inainte de a ne imprastia pe fata a tot pamantul!" Aceasta a fost construirea turnului Babel.

Cand regele Solomon a terminat cladirea maretului Templu al Domnului, si-a ridicat mainile catre ceruri, si cu smerenie a strigat: „Cerul si cerul cerurilor nu Te incap, cu atat mai putin acest templu pe care l-am zidit numelui Tau.”

Acest templu minunat a dainuit vreme de 11 generatii. A fost facut praf si pulbere atunci cand urmasii fara de Dumnezeu ai regelui Solomon l-au preschimbat dintr-o „casa de rugaciune, intr-o casa de negot.”

Nu datorita tehnologiei a ramas Templul in picioare vreme de secole, nici din pricina tehnologiei n-a disparut de pe fata pamantului.

Tehnologia este surda, muta si fara de raspuns. Este complet dependenta de etica, asa cum este si etica de credinta.

Este binecunoscuta povestea biblica a regelui Nabucodonosor. El a construit orasul Babilonului cu palate, si turnuri suspendate, cu o asemenea dibacie tehnologica si frumusete cum lumea nu mai vazuse. Regele a privit spre orasul pe care il cladise, stand pe acoperisul palatului sau si a grait plin de mandrie: "Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care l-am cladit eu intru taria puterii mele si spre cinstirea stralucirii mele, ca resedinta a imparatului?" Pe cand glasuia el aceste vorbe increzute, Dumnezeu l-a lovit cu nebunia si si-a pierdut mintile, si in nebunie a trait vreme de sapte ani ca o fiara intre fiarele padurii.

Orasul lui, Babilonul cel mare, a devenit o gramada de daramaturi si loc de batjocura, a ajuns un pustiu fara de locuitori, intocmai cum a proorocit Ieremia proorocul (Ieremia 51:37)

Atunci cand frica lui Dumnezeu dispare si legea morala a lui Dumnezeu este incalcata, muntele tehnologiei omenesti se prabuseste in tarana din care a fost facut.

Astfel se vor prabusi in tarana cea fara de forma, si Turnul Eiffel si catedralele gotice germane si zgarie-norii americani, turnurile tehnologiei si arhitecturii omenesti, daca mandria omului, chiar si cea a crestinilor, lupta sfidator impotriva lui Dumnezeu, si depaseste toate masurile mandriei si pacatoseniei, si reuseste sa sfarseasca indelunga rabdare a lui Dumnezeu.

De ce sunt atat de multe civilizatii marete ingropate adanc in pamant, iar deasupra plugarii ara, fara nici cea mai mica idee ca turnurile si oasele lor zac sub pamantul arat?

Cum se face ca din toate maretele contructii din marmura ale grecilor nu a mai ramas altceva decat Acropolea?

Cum de a indraznit pamantul sa ascunda de la fata soarelui si de la ochii oamenilor templele titanice din Baalbek si Egipt, ca si maretele orase Egbata, Persepolis, Tir, Sidon si Troia, ca acum vacile sa pasca linistite deasupra lor, si porcii dedesubt, iar pastorii sa cladeasca grajduri din marmura imprastiata? De ce mandrele cetati si temple si castele ale regelui Montezuma au disparut fara de urma? La fel si imparatiile atat de cultilor incasi si peruvieni? Ce mana nemilostiva a rostogolit munti de noroi asupra tuturor

acestor constructii omenesti, care prin taria, forma si frumusetea lor, puteau concura cu cele mai bune constructii moderne?

De ce exista intreruperi si nu este continuitate in civilizatia umana?

Deoarece nici una din acestea nu era placuta Unului Sfant Dumnezeu.

Nici una din aceste civilizatii ingropate nu a fost distrusa de timp ori din lipsa unei constructii tehnologice solide, ci de pacatul impotriva credintei sfinte si a eticii sfinte.

Instabilitatea etica si tehnologica le-a ingropat in adanca intunecime.

„Si tu, Capernaume: N-ai fost inaltat pana la cer? Pana la iad te vei cobori.” Aceasta proorocie a lui Hristos, in zilele in care Capernaumul era plin de marire, ca o cetate de basm langa lac, s-a implinit. S-a implinit atat de teribil, incat atunci un calator se gaseste intre spini si serpi, pe locul unde odata se inalta bogata si mandra cetate a Capernaumului, se intreaba cu cutremur: „Este oare cu putinta ca acest loc dezgustator sa fi fost odata un loc unde vietuiau oameni?”

Etica este nepieritoare si neschimbatoare, si anume, etica evanghelica, dar tehnologia este intotdeauna in schimbare. Etica este asemanatoare unei doamne, iar tehnologia cameristei ei. Din aceasta prcina, etica trebuie sa controleze tehnologia. Valorile vesnice sunt teritoriul eticii si nu al tehnologiei. Este distrugator pentru un neam intreg sa isi aseze ca scop al vietii tehnologia, si toate lucrarile si sudoarea lor sa si-o jertfeasca avansului tehnologic, tarand in urma lor etica, asa cum Ahile tara lesul lui Hector legat de carul sau. Un popor ca acesta poate reusi sa isi cladeasca orasele din fildes si din aur, dar daca oameni ca Ahab si Izabela locuiesc in ele, cainii vor avea ultimul cuvant, nu oamenii. Intre cinste si pricepere este usor de ales. Un om cinstit, chiar si fara pricepere, este mai respectat in vremea noastra, decat un om priceput dar necinstit.

Tehnologia schimba relatia omului cu natura, dar nu si relatia lui cu Dumnezeu.

Oricine gandeste altfel pretuieste mai mult lucrurile decat oamenii, si tarana mai mult decat duhul. O drama groaznica a vremurilor noastre este razboiul dintre oameni si Dumnezeu.

Dumnezeu vrea sa inalte si sa slaveasca identitatea omului deasupra materialitatii fara de minte si de viata, in timp ce oamenii vor sa isi ingroape identitatea si sa isi uite Ziditorul, facandu-si ca scop unic al vietii tehnologia si bogatia materiala.

Multi oameni ce sunt handicapati spiritual si moral de catre necredinta lor in Hristos, fac din tehnologia moderna idoli la care se inchina, si cheama pe toti oamenii si popoarele sa aduca jertfa acestor idoli.

Din *Operele complete ale episcopului Nicolae* [in lb. sarba], volumul 12, p. 23.

Traducere din limba engleza de Radu Hagiu.

http://saraca.orthodoxphotos.com/biblioteca/etica_si_tehnologie.htm